

LEVEN IN HET LICHT

“En God zei: Er moet licht komen.” (Genesis 1 : 3)

“Jezus zei: “Ik ben het licht voor de wereld.” (Johannes 8 : 12)

Jezus zei: “Jullie zijn het licht in de wereld.” (Mattheüs 5 : 14)

Gemeente van Christus,

1. De Schepper van het licht

Ik neem u mee naar de inzet van de bijbel, de eerste woorden.

Het verhaal over de schepping van hemel en aarde.

Wanneer? *‘In het begin....’* St.V.: *‘In den beginne’....*

Barnard: *‘Van hoofde aan’.*

Daar was de oervloed, woest en doods en in duisternis gehuld.

Eeuwige stilte in een koud heelal.

Dan ineens is er een Stem. Gods stem. Zijn Woord.

Er is een verhaal over een joodse chassidische rabbi, die telkens de Bijbel ging lezen.

Maar nooit kwam hij verder dan deze woorden: *“En God zei...”*

Als hij dat overdacht dan duizelde het hem.

Dat ineens het eeuwige zwijgen wordt doorbroken door de stem van de Eeuwige.

Wie met hem mee nadenkt kan dat aanvoelen: er is ineens de stem, een roep, het Woord.

God brengt communicatie met de aarde tot stand.

Is dat niet wonderbaar? Probeer het u in te leven, gemeente.

“Laat er licht komen”, roept de Stem. *“En er was licht.”*

En God zag dat het goed was.

Licht, levenslicht, daglicht. Noodzakelijk voor ons om te leven.

Licht is levensnodig, voor groei, oogst, leven.

Maar licht is in de Heilige Schrift meer dan het daglicht.

Het woord heeft veel symbolische betekenissen.

Het geeft aan: de goddelijke werkelijkheid.

“Licht”, gemeente, is een soort titel van God zelf.

In een bekend lied zingen we dat : ‘*God, enkel licht.*’

Jakobus schrijft over God als de *Vader van de hemellichten* (Jak. 1 : 17).

Paulus schrijft : ‘*Hij woont in een ontoegankelijk licht.*’ (1 Tim. 6 : 16).

Versta het goed: God is licht, niet : het licht is God.

Dat beleden de heidenen.

Zij zagen de lichtbronnen, de zon, de maan en de sterren.

Die maken het licht. Kijk, zeiden ze, dat zijn *goden*: de zonnegod, de maangod en de goddelijke sterrenstelsels die het leven bepalen.

Zo belijdt de bijbel niet. God *schept* het licht.

Zon en maan zijn geen goden, maar schepsels.

In de tempel in Jeruzalem stond de *menora*, zevenarmige gouden kandelaar, met altijd brandende olielampen.

Lichtsymbool voor de aanwezigheid van de Heilige.

Wanneer God de aarde raakt in de geboorte van de Zoon, Jezus Christus, omschijnt het goddelijk licht de herders.

Daarom is Kerstfeest een feest van het licht.

En wij steken de lichtjes aan.

Want: de goddelijke werkelijkheid raakt de aarde.

Wanneer met Pasen de Zoon van God opstaat uit de dood is er een engel die ‘*licht (is) als de bliksem*’ en verschijnt Christus uit het duister van de dood in het licht van het leven.

Daarom is Pasen *het* feest van het licht en brandt de paaskaars.

Want: de goddelijke werkelijkheid raakt opnieuw de aarde.

Als Saul van Tarsen geraakt wordt door de verhoogde Christus wordt hij verblind door het hemels licht.

Licht is tevens het symbool van de liefde, de goedheid, het heil en het geluk, als lichtstralen van God in ons leven.||

Wat blijkt uit dit alles en wat is hiervan de boodschap voor u en mij?

Wel, dit: *God wil het licht.*

Hij wil dat het niet duister maar licht zal zijn in de wereld.

En in zijn volk. En in zijn gemeente.

Gods relatie tot Israël en tot de Kerk is: licht brengen.

Dat wil zeggen: hulp, barmhartigheid, genade, liefde geven.

De gaven die licht brengen in ons bestaan.

Hij wil dat het licht zal zijn *in uw en mijn hart*, gemeente.

Dat is de boodschap: God geeft licht aan ons.

Komen in de kerk en het zoeken in Gods Woord, dat is, anders gezegd:

op zoek zijn naar licht. Licht voor je leven. Het licht van God.

De vraag aan ons, ook aan u is: is Gods licht aanwezig in uw leven?

Straalt de zon van het leven met God in uw hart?

Heb je dat gezocht en gevonden, toegelaten?

Voor wie dat ervaart 'gaat een licht op', zoals de dichter van psalm 112

het zegt: "*Hij (God) straalt voor de oprechten van hart als licht in het duister: genadig, liefdevol, en rechtvaardig.*"(vs. 4).

2. De vijand van het licht

Het licht is niet onbedreigd.

Het tekent zich af tegen de *duisternis*. Die was er al in de chaos.

En in de ordening, die de schepping is, begrenst de Schepper de duisternis ter wille van het leven.

Hij noemt ze '*nacht*'.

Ook de woorden nacht en duisternis hebben meer betekenis dan het daglicht en het donker van de natuur.

Er bestaan *machten* van de duisternis, die zich heftig tegen het licht verzetten.

Ze willen het licht beheersen en weg werken.

Je kunt dat noemen het nachtleven.

Leven in duistere zaken en praktijken die het licht niet mogen zien.

Het koesteren van gedachten en plannen die ingaan tegen Gods wil.

Spr. 2 : 13 heeft het over *'mannen die de wegen van de duisternis gaan.'*

God zegt in Psalm 82 van de afgoden dat die *'ronddolen in duisternis.'*

Je kunt voor dat nachtleven *kiezen*.

De mannen die met een vrachtwagen in Nice en later in Berlijn op gewone mensen inreden en ze doodden, kozen voor die wegen van de duisternis.

De verkrachters in Keulen, de moordenaars van Charlie Hebdo, de mensensmokkelaars in Libië, de beulen van IS, de drugsbendeleden in Mexico, zij kozen voor de weg van de duisternis.

Er zijn talloze voorbeelden van de nachtzijde van de samenleving.

Maar, gemeente, laten wij ons niet vergissen: wij mensen zijn er *allemaal* vatbaar voor.

Sterker: de neiging om tegen Gods licht in te gaan *zit* in ons allemaal.

De Here Jezus zei tegen Nicodemus: *'de mensen hebben het duister liever gehad dan het licht.'* (Joh. 3 : 19). En dan bedoelt Hij alle mensen.

Dat is de prediking van de hele bijbel en dat het waar is blijkt wel uit de voortdurende keuzes van het volk Israël tegen de HERE.

Doen *'wat slecht is in de ogen van de HEER'* (passim).

De profeet Jesaja tekent het wangedrag van zijn volk dan ook als *'dolen in het duister'* (59 : 9).

Wij mensen hebben de keuze: voor het licht of voor het duister.

In de hele bijbel komt naar voren dat er altijd strijd is tussen het licht en de duisternis en dat die strijd door ons, mensen, wordt gestreden.

Die strijd is kenmerkend voor de hele wereldgeschiedenis.

Ook in de literatuur is die strijd altijd weer het motief.

Ik denk aan het beroemde verfilmde boek van Tolkien *'In de ban van de ring'*, één indrukwekkende verbeelding van de strijd tussen de duisternis en het licht.

Wij mensen hebben er een handje van om ons af te maken van de verantwoordelijkheid ervoor door te wijzen op de duivel.

De 'vorst van de duisternis'.

Die zet ons op tegen God.

Maar je kiest als mens zelf. Voor de zonde in je denken, in je beslissingen, in je daden, in je woorden, in je gedachten, in heel de samenstelling van je leven.

En waar brengt ons dat? Paulus weet: het loon op de zonde is de dood.

En dat is de diepste duisternis...

Het is de Heilige Geest van God die je dat leert inzien bij jezelf.

Zodat je verlangen gaat naar de doorbraak van Gods licht in je hart.

Voelt u daar wel iets van? Dat je weet en ervaart: het is zo donker in mijn hart. Ik snak naar licht!

Een heel andere duisternis kan ons leven ook verdonkeren. Dat is het donker van verdriet over verlies van een geliefde, je partner, je kind, je vriend of vriendin. Of je bent slachtoffer van geweld, van onbegrip, van incest, van fobieën, van lichamelijk gebrek. En je snakt naar bevrijding, naar licht. Wie geeft je dat, waar vind je dat?

3. De overwinning van het licht

Gemeente, ik begon deze preek met u mee te nemen naar Genesis 1.

Nu neem ik u mee naar de evangelische visie op Genesis 1 en dat is Johannes 1. Daar vertelt de geïnspireerde evangelist over het Woord.

Hij onthult:

Het Woord was bij God en het Woord was God, het Woord nam deel aan de schepping van de wereld. 'Alles is erdoor ontstaan.'

Dan zegt hij: dat Woord.... is vlees geworden, is mens geworden. Als wij.
In dat Woord was het leven. En dat leven was het licht voor de mensen.

Hij bedoelt daarmee niemand anders dan Jezus Christus.

De Zoon van God. Van de hoogste komaf. De HEER.

Jesaja had het geprofeteerd: *'Het volk dat in duisternis ronddoelt ziet een schitterend licht. Zij die in het donker wonen worden door een helder licht beschenen.'* (Jesaja 9 : 1).

De oude Simeon had het voorzien: *'Hij zal zijn een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen'* (Luc. 2 : 36 NBV).

En Jezus heeft het zelf zo gezegd: *'Ik ben het licht voor de wereld.'* (Joh. 8 : 12).

En hij zei tegen zijn leerlingen: *'Geloof in het licht zolang u het licht bij u hebt, dan bent u kinderen van het licht.'* (Joh. 12 : 36).

Dat zijn kolossale uitspraken, gemeente voor een mens.

Maar Johannes opent voor ons de ontzaglijke afkomst van deze mens.

En wat heeft de Zoon van God voor ons allen gedaan?

Ik zeg het met de woorden van Petrus (1 Petrus 2 :): hij leidde ons *'uit de duisternis naar Gods wonderbaar licht.'*

Ik zei daarnet dat de Here God wil dat het licht wordt in ons leven.

Welnu, dat licht is Jezus en dat licht brengt Jezus in ons bestaan.

Maar daartoe moest de Christus wel door het diepste *donker* heen.

De duisternis van het kruis, van de dood; de duisternis van het graf.

Hij had immers gezegd: de mensen hebben het duister liever gehad dan het licht?

Nu, dat kwam tot zijn volstrekte vervulling: ze hebben hem, het licht, afgewezen, gedooft, in de grond gestopt, weggewerkt.

Kruis en graf werden hem gegund, weg met het licht....

Zo deed de mens met God de Zoon.

Maar Johannes wist, later, toen hij zijn evangelie schreef: *de duisternis heeft het licht niet in haar macht gekregen!* (Joh. 1 : 5).

Toen de Christus, na voltooid verzoeningswerk, in het grafdonker was weggeborgen, heeft de Vader de Zoon gerehabiliteerd, in zijn eer hersteld en hem in tot volle licht van het leven opgewekt.

Pasen! Opstanding! Licht!

Het licht van Pasen is de overwinning van het licht op de duisternis.

Jezus' dood was als de zonsóndergang, Jezus' opstanding als de zonsópgang.

Gemeente, snakt u naar licht? Het licht *is* er voor u.

Want Jezus Christus is er voor u en de Geest van God steekt het licht aan in ons hart.

Want zo gaat dat toe: uw mensenhart ontdekt eigen duisternis... en smeekt om licht.

De Geest van God openbaart u Christus en leert u dan: zie op Hem, hij verzoent en vergeeft u, en dan.... *het licht gaat op in je hart!*

Zo kan Paulus aan de Kolossenzen schrijven, een woord ook voor ons: *'Hij heeft ons gered uit de macht van de duisternis en ons overgebracht naar het rijk van zijn geliefde Zoon, die ons de verlossing heeft gebracht, de vergeving van onze zonden.'* (Kol 1 : 13). Halleluja!

En in de donkerheid van onze verliezen kan zijn licht ons, ondanks dat, toch vertroosten.

4. De dragers van het licht

Gemeente, dat licht van Christus, schijnend voor de mensen in het duister, moet worden doorgegeven

Door dragers van dat licht. Lichtdragere dus.

Wie zijn dat? Dat bent u, dat ben jij.

‘Jullie zijn het licht voor de wereld’, zei de Here Jezus tegen zijn discipelen.

Discipelen van toen, en van nu.

Zijn wij dat niet ook als gemeenteleden?

Wat....? Het licht voor de wereld, wij?

Ja, ook dit is een kolossale uitspraak van de Heiland.

Gesproken tot zwakke in zichzelf verloren mensen..... zoals u en ik.

U denkt wellicht bij uzelf: ik ben niet zo’n lichtverspreider, zo’n getuige, zo’n eikenboom van geloof. U moest eens weten.

Ja, daar zult u gelijk in hebben.

Ik pas evenmin zelf in dit plaatje....

Maar... in verbondenheid met Christus, verknocht aan hem die ons verlost, kunnen we toch de opdracht aan.

In de kracht van zijn Geest kan het: licht zijn voor de wereld.

Paulus schrijft aan de gemeenteleden van Thessalonica (I, 5vs. 4vv.):

‘Maar u, broeders en zusters, leeft niet in de duisternis (....) u bent allen kinderen van het licht en van de dag.’

Dat mag en dat moet aan ons te zien zijn. Doorgevers van het licht.

Ik denk niet aan spectaculair optreden.

Het kan heel eenvoudig: ‘dat wij zijn als kaarsjes, brandend in de nacht.’

In onze omgeving. Zonder pretentie. Zomaar in alle stilte.

Kenbaar aan onze daden van liefde en soms onze woorden van bemoediging.

Dat kan toch betekenis hebben voor anderen om ons heen.

Te beginnen in je gezin, je familie, je collega-kring, je relaties.

Sommigen van ons zijn in een positie in de wereld, dat hun licht wat verder kan schijnen dan in de persoonlijke sfeer.

Bijvoorbeeld in de leiding van een bedrijf, of in de politiek, in het onderwijs, of in de media.

Daar te leven en te handelen in het besef dat je van Christus bent en dat dat van je vraagt licht te verspreiden.... dat is roeping.

God zal je niet laten vallen als je je verantwoordelijkheid neemt.

Zijn Geest zal je leiden, vast en zeker.

En we zijn op weg naar het eeuwige licht.

In het nieuwe Jeruzalem, beeld van de hemelse heerlijkheid, zal geen nacht meer zijn.

Zullen dus de machten van de duisternis voor altijd weg zijn.

Daar gaat het heen!

Er staat geschreven:

'En het licht van een lamp of het licht van de zon hebben ze niet nodig, want God de HEER, zal hun licht zijn' (Openb. 22 : 5a).

Amen